

[Jørgen Jensen.]

stigning i deres overvægts- og anmeldelsesporto, og det synes jeg er beklageligt. Men da den højtærede minister for offentlige arbejder har stået ganske fast på sine forslag og hverken har været til at hugge eller stikke i, og da mit parti finder, at også staten skal vise mådehold, kan vi altså ikke være med til at ophøje dette lovforslag til lov.

Helge Larsen: Til den sidste udtalelse af det ærede medlem hr. Jørgen Jensen om, at også staten skal vise mådehold, vil jeg gerne gøre den lille bemærkning, at hvis det skal forstås sådan, at postvæsenet skal køre med underskud, så skal dette underskud dog dækkes på en eller anden måde, og hvor skulle det dækkes fra, om ikke gennem skatterne? Jeg synes, at det ærede medlem også skulle tænke den konsekvens igennem.

Må jeg så på min gruppes vegne gøre et par bemærkninger om de forhøjelser af portotaksterne, som foreslås i det foreliggende lovforslag. Jeg sagde ved første behandling af lovforslaget, at mit parti tiltrådte det princip, at postvæsenet skulle drives forretningsmæssigt, hvorved jeg forstår dette, at man skal sørge for, at der så vidt muligt bliver balance mellem udgifter og indtægter. Når situationen nu er den, som ingen bestrider, at der er kommet betydelige stigninger i udgifterne, og at der vil komme en lidt større stigning end det, der var forudset, da den højtærede minister fremsatte sit lovforslag, så finder vi det rigtigt at foretage en forhøjelse af portotaksterne, således at der kan blive balance på postvæsenets regnskab.

Jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til det, der er sagt om avisportoen. Det havde vi jo en lang og indgående drøftelse om, da vi behandlede postloven for 1½ år siden. Vi foretog dengang en ret betydelig forhøjelse af portoen for aviser, ugeblade og tidsskrifter. Vi forhandlede os frem til skøn enighed om at gennemføre disse forhøjelser. De var jo berettigede derigennem, at der gennem en længere periode ikke var sket forhøjelser af avisportoen. Der var kommet — det måtte man erkende — et vist misforhold mellem de indtægter, der kom ind fra avis- og ugebladsbesørgelsen,

og så de øvrige indtægter, som postvæsenet har.

Det lykkedes os under forhandlingerne her for 1½ år siden at nå frem til enighed om at gøre forhøjelsen af avisportoen mindre, end det oprindeligt var foreslået, og det tror jeg var absolut rigtigt. Men når vi 1961 fandt frem til en balance mellem den del af postvæsenets udgifter, der skulle dækkes via avisportoen, og den del, som skulle dækkes på de andre grene, og når der så kommer yderligere stigninger i udgifterne, som nødvendiggør en yderligere porto-forhøjelse, så må mit parti fastholde, at det vil være rimeligt — og det vil ikke være nogen forskydning i det, vi aftalte enighed om i 1961 — at sige, at dagblade, ugeblade og tidsskrifter må tage deres forholdsvis, procentvise, andel af den stigning, som vil finde sted. Så vidt jeg erindrer, er den samlede stigning beregnet til 13 pct., og det er den procentsats, der også gælder for avisportoen, ugebladsportoen og tidsskriftportoen. Jeg kan altså ikke se andet, end at det er rimeligt og rigtigt, og det ligger, mener jeg, i forlængelse af de aftaler, vi traf i 1961 på dette område.

Det er rigtigt, at de forhøjelser, som aftales i 1961, først skal træde fuldt i kraft for dagbladene den 1. april i år. Vi må så også gøre opmærksom på, at den forhøjelse, der nu foreslås for avisportoen, jo først træder i kraft den 1. januar 1964, altså om ¾ år, således at der er tid til at indstille sig på den.

Må jeg så til slut blot lige gøre et par bemærkninger om den diskussion, der føres herom, hvorvidt man skal se på posttjenesten som en tjenestegren for sig og televæsenet som en tjenestegren for sig. Det forekommer mig, når man sammenligner med den debat, der nylig er ført om jernbanetaksterne, at så løber man ærlig talt noget rundt i begreberne. Fra konservativ side var man meget indstillet på, at man skulle betragte f. eks. Store-Bæltsoverfarten som noget for sig, noget, der kunne holdes uden for statsbanernes øvrige regnskab, idet man formodede, at det gav overskud. Det skal jeg ikke udtale mig om, det kender jeg ikke noget til. Men dér var man altså meget ivrig for at udskille en ganske bestemt gren af statsbanernes virksomhed og stille den